

heemkunde kring
DE VIERSCHAER
WOUW

2 - '94

Het onderwijs heeft het gedaan ook toen!

Als er in ons land iets verkeerd loopt, wordt al snel de oorzaak gezocht bij het onderwijs. Als iedereen door het rode licht rijdt, is er geen goed verkeersonderwijs gegeven. Als het aantal mensen dat boeken leest, afneemt, moet het onderwijs daar iets aan doen.

Dat is niet alleen tegenwoordig zo, ook vroeger was dat het geval. In het notulenboek van de vergaderingen van burgemeester en wethouders van de gemeente Wouw, komt daarvan een aardig voorbeeld voor. Het speelt zich af in de vergadering van zaterdag 27 januari 1906. Het verslag is woordelijk overgenomen.

"Hierop wordt in de vergadering toegelaten de heer Ant. Voeten, veearts alhier, wonende naast de openbare school in de kom dezer gemeente, welke eene klacht indient, dat in zijn kelder en schuur, naast de zijde der speelplaats van vorenbedoelde school acht ruiten zijn ingeworpen door de schoolgaande kinderen, hetgeen niet anders dan met moedwil kan zijn gebeurd. Hij verzoekt het Gemeentebestuur aan deze baldadigheden een einde te willen maken, daar hij bij zijne klacht aan het Hoofd van gemelde school, van deze ten antwoord kreeg, dat hij er niets aan kon doen.

De Voorzitter geeft de verzekering dat op de een of andere wijze ervoor zal worden gezorgd dat het niet meer gebeurt, waarop Voeten de vergadering verlaat.

De heer Dekkers stelt hierop den Voorzitter voor dat deze na afloop der vergadering eens zal gaan spreken met het Hoofd der school en hem daarbij zal wijzen op zijne verplichtingen en op die der onderwijzers om toezicht uit te oefenen op het doen en laten der leerlingen.

De Voorzitter stelt voor dat Burgemeester en Wethouders alsdan gezamenlijk zullen gaan.

Wordt besloten den heer Kuijpers, Hoofd der openbare school te verzoeken, na schooltijd even ten Raadhuize te willen komen.

Als de heer Kuijpers ter vergadering komt, deelt de Voorzitter hem de door Voeten gedane klacht mede.

De heer Kuijpers zegt dat hem niet bekend is wie de ruiten heeft ingeworpen. Hij gelooft echter wel dat het met moedwil is gebeurd. Zoolang de onderwijzers op het plein zijn, gebeurt het echter niet, zoodat het zeker geschied is tusschen 11½ en 1 uur des middags wijl er dan geen surveillance is.

De Voorzitter stelt voor om, zoolang het Hoofd zoover van de school woont, de veldwachters des middags te laten surveilleeren.

De heer Dekkers zegt dat de secondanten er eigenlijk voor zijn om toezicht te houden op de speelplaats, hetgeen hen door het Hoofd de school kan worden gelast. Het Hoofd der school kan hierbij steeds op den steun van Burgemeester en Wethouders rekenen.

Wordt besloten dat zoolang het Hoofd zoover van de school woont, een der veldwachters des middags toezicht zal houden."

Daar stopt het verslag en verder in het notulenboek is er niets meer over te vinden. De zaak zal dus wel opgelost zijn.

De openbare school waarvan hier sprake is, stond in de Bergsestraat, op de plaats waar nu het parkeerterrein ligt naast café Jaclic. In dat pand woonde destijds veearts Voeten.

Toen de jongensschool in Wouw gereed was, liep de openbare school van de een op de andere dag helemaal leeg en werd gesloten. Het gebouw deed later nog wel dienst als openbaar slachthuis en de brandweerwagen werd er jarenlang gestald.

Tussen de regels van het verslag van de B & W-vergadering door kunt U lezen hoe de "machtsverhoudingen" in die tijd lagen. In plaats van dat het college naar de school ging, werd het hoofd van de school gevraagd om na

schooltijd naar het gemeentehuis te komen. En nog dezelfde vergadering deed hij dat ook!

Wethouder Dekkers, was Jan Dekkers, die ook voorzitter was van het bestuur van de zuivelfabriek aan de Wouwse Statie. Die kon er wat van, want als hij 's ochtends van zijn woning op het Zuideinde van Heerle (nu Zoomvlietweg 5) naar de B & W-vergadering ging, stopte hij ook op de laadplaats van de melkfabriek. En in plaats van even van zijn rijtuig te stappen en de fabriek in te gaan, bleef hij op de bok zitten, wenkte of riep de directeur en liet hem naar zich toe komen. Zo ging dat nog in het begin van deze eeuw.

Wouw, 18 februari 1994

René Hermans

Bron: NA Wouw 484. Notulen B & W Wouw. blz 112ev.

Kerkhof slikken

Hildernisse en